

[Elisabeth Bruun Olesen]

vil sige, at man gør det sværere at komme ind i en A-kasse, fordi det tager længere tid.

Og som jeg har været inde på: de flotte ord, der blev sagt her i salen om handicappedes forhold, socialministerens smukke redegørelse om, at den enkelte handicappede sandelig skal leve et liv så nær det normale som overhovedet muligt, dem hopper man op og falder ned på, når man skal til at lovgive; så skal de bare have det endnu hårdere.

Det gøres også sværere for A-kassemedlemmer, der overgår fra deltidforsikring til fuldtidsforsikring. Nu skal der 13 ugers arbejde til – i dag skal der 5 ugers arbejde på fuld tid til – men merarbejde af tilfældig karakter tæller ikke mere med. Som jeg allerede påpegede sidste gang, mener vi, at diskussionen om merarbejde af tilfældig karakter er fuldkommen forfejlet, og at diverse ministre i virkeligheden har ført folketinget bag lyset. Begrundelsen for begrebet »merarbejde af tilfældig karakter« har ikke været at forhindre de muligheder – som Bonnerupudvalget kalder muligheder for misbrug – for at skaffe sig arbejde af tilfældig karakter og så gå på fuld tid. Den har, da man sin tid lavede reglerne om, så deltidforsikrede også kunne få dagpenge, været at beskytte det menneske, som kun ønskede at stille sin arbejdskraft til rådighed for arbejdsmarkedet på deltid. Det var de tanker, der lå bagved dengang: en beskyttelse af den deltidforsikrede. Så har man administreret det på en helt forfejlet måde, og det betyder så, at nu vil man til at udvide perioden fra 5 til 13 uger.

Jeg mener, at det under udvalgsarbejdet må være vigtigt at få baggrunden for reglens indførelse i sin tid frem og få at vide, hvordan man faktisk kunne fejlfortolke den regel fra arbejdsdirektoratets side i mange år. Det er en mulighed, som gør, at den, der kun vil arbejde på deltid, skal sikres, at man ikke mod sin vilje bliver overflyttet til fuld tid, hvis man for at hjælpe sin arbejdsgiver i en periode har accepteret at arbejde på fuld tid.

Så er der vedrørende døde perioder en lille pikant ting, som jeg vil slutte med. Den omhandler os selv, folketingsmedlemmerne. Det at være i folketinget er ikke et arbejde. Det tæller i alle tilfælde ikke som arbejde i arbejdsløshedslovens forstand. Det er en død periode. Hvis de to år kommer ind, vil et folketingsmedlem, der er medlem af en A-

kasse og ikke bliver genvalgt, have mistet sin dagpengebet.

Kofod-Svendsen (KrF):

Mon ikke vi alle kan blive enige om, at det er i alles interesse, at vi har så få fejludbetalinger som muligt? Derfor vil jeg takke Bonnerupudvalget for det grundige arbejde, der er gjort netop for at få undersøgt de årsager, der måtte være til fejludbetalinger, og jeg vil også takke og complimentere ministeren for, at vi så hurtigt har fået et lovforslag, der følger Bonnerupudvalgets redegørelse og konklusioner op, sådan som det er sket i dette lovforslag, hvor man jo kort sagt vil gå fra skøn til vurdering ud fra objektive kriterier. Dette positive sigte synes jeg er godt udmøntet i konkrete forslag, som mit parti gerne vil medvirke til en hurtig gennemførelse af, og jeg skal tilføje, at det, jeg har sagt her, også er dækkende for CDs holdning til området.

Arbejdsministeren (Henning Dyremose):

Jeg vil meget gerne takke for den stort set positive holdning, der har været til de forslag, der er lagt frem. Det tyder for mig på, at der vil være et bredt flertal i folketinget, som vil være villig til inden folketingets sommerferie at gennemføre en lovgivning, der i hvert fald stort set svarer til det foreslåede.

Jeg vil godt kommentere det med tiden en lille smule. Bonnerupudvalget blev i forhold til sin tidsplan forsinket, fordi man netop ønskede at lave den dybtgående undersøgelse, som fru Lilli Gyldenkilde var så glad for. Jeg er også glad for den undersøgelse. Jeg mener, det er vigtigt, at hvis der er forkerte forventninger til, i hvilken udstrækning en ordning bliver brugt, er det godt at få en undersøgelse, der viser sort på hvidt, hvad der egentlig er den faktiske brug af den pågældende ordning, så jeg tror, vi er glade for det resultat, og derfor accepterer jeg, at udvalget blev senere færdig, end man oprindeligt havde planlagt.

Udvalget afleverede sin rapport til mig 1. maj. Samme dag sendte jeg rapporten til folketinget. Den kunne desværre ikke blive distribueret, fordi folketinget var lukket af forskellige grunde netop den dag. Små 14 dage efter har vi så forslagene fremme, og jeg har valgt ud udelukkende de forslag, som der stod et fuldstændig enigt udvalg bag, og som